

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 9. června 2021 o odvolání **obžalovaného: XXX XXX, narozený XXX**, proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 6. října 2020, č. j. 1 T 73/2020-565

takto:

Odvolání obžalovaného XXX XXX se podle § 256 trestního řádu **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Bruntále v hlavním líčení dne 6. 10. 2020 v trestní věci vedené pod sp. zn. 1 T 73/2020 uznal obž. XXX XXX pod bodem 1. výroku o vině napadeného rozsudku a právnickou osobu XXX XXX pod bodem 2. výroku o vině napadeného rozsudku vinnými každého přečinem zpronevěry dle § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku. Obž. XXX XXX byl podle § 206 odst. 3 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku a 9 měsíců, jehož výkon byl podle §§ 81 odst. 1, 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků. Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku mu jako podmínka osvědčení byla uložena povinnost, aby ve zkušební době podle svých sil nahradil škodu, kterou přečinem způsobil. Právnickou osobu XXX XXX byla podle § 206 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. odsouzena k testu zrušení právnické osoby. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla oběma obžalovaným uložena povinnost společně a nerozdílně zaplatit na náhradě majetkové škody poškozené XXX XXX částku 149 579 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9 % od 25. 8. 2018 do 6. 10. 2020 v částce 26 120 Kč.
2. Proti citovanému rozsudku podal včas a řádně odvolání obž. XXX XXX, v jehož písemném odůvodnění uvedl, že odvolání zaměřuje jak proti výroku o vině, tak proti výroku o trestu. Uvedl, že je pravdou, že byl součástí spol. XXX a jednal společně s jednatelkou společnosti p. XXX XXX ve věci uplatňování nároků vyplývajících z nemoci z povolání. Nicméně vždy jednal jménem společnosti a nikoli svým. S p. XXX byl uzavřen regulérní smluvní vztah, na základě kterého byla společnost oprávněna nakládat s finančními prostředky p. XXX. Společnost však nebyla schopna dostát svým závazkům plynoucím z tohoto smluvního vztahu a nebylo tak možno vyplatit p. XXX nárokové plnění. Proto z vlastních prostředků vyplatil p. XXX zmíněné finanční částky a na zbytek jí navrhl splátkový kalendář. Snažil se celou situaci řešit. Nesouhlasí s tvrzením, že částku 100 347 Kč použil pro svou potřebu, veškeré peníze spol. XXX, kterými disponovala, byly použity právě na její chod a rozvoj. Dále obžalovaný uvádí, že jednatelkou společnosti je dle obchodního rejstříku XXX XXX, kdy on ve společnosti vystupoval jako administrativní pracovník na dohodu, příp. jako poradce. Od společnosti nikdy nedostal mzdu uhrazenou včas. Ve společnosti působil jako externí poradce, nicméně byl několika plnými mocemi zmocněn k jednání jménem společnosti. Nikdy neprovedl žádné rozhodnutí bez vědomí jednatelky, která byla se všemi kroky společnosti vždy seznámena a sama u těchto rozhodnutí byla přítomna a v různých případech čestně prohlašovala, že s těmito kroky souhlasí. Naposledy v minulých týdnech opět podepsala, čestně prohlášení, ve kterém

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Čadová.

prohlašuje, že vždy plně věděla a souhlasila se všemi finančními operacemi obžalovaným autorizovanými. Skutečnost, že by jednatelka nevěděla, nebo se nepodílela na jednání firmy, považuje obžalovaný za nesmysl. Dále obžalovaný vyslovuje nesouhlas odůvodněním napadeného rozsudku. K bodu 5. uvádí, že spol. XXX standardně řešila pojistné události a vymáhání nároků vzniklých z těchto událostí. Pro tyto případy měla připraveny řádné smlouvy, objednávky, nabídky atd., kdy všechny tyto dokumenty byly komunikovány a tvořeny s jednatelkou. Platební karta v tomto bodě zmíněná byla vydána na jméno společnosti a byla k dispozici v sídle společnosti. K bodu 6 uvádí, že XXX byla v té době registrována jako PPZ u spol. XXX a mohla tak sjednávat smlouvy finančního charakteru. V r. 2018 byla p. XXX aktivní poradkyně a podílela se na chodu společnosti a tvorbě obrátu. Vzhledem k neúspěchu ve finanční sféře pak sama jednatelka ve spolupráci s obžalovaným chtěla rozšiřovat příjmy společnosti i v jiných odvětvích, např. půjčovna koloběžek. Na této činnosti se jednatelka aktivně podílela, když sama půjčování koloběžek zařizovala. Další činností mělo být natáčení videí, kdy spol. XXX natáčela videa, včetně videí, ve kterých jednatelka vystupuje. Část příjmů společnosti pak byla použita na nákup natáčecí techniky. Dále rovněž není pravdou, že by jednatelka nedostávala mzdu, či jinou formu odměny. Tato si dle libosti vybírala a používala peníze společnosti pro svou potřebu, např. pro školné dcery, popř. poplatky za exekuce na soukromou osobu atd. Jednatelka byla ztotožněna s jeho cestou do XXX, kdy se opravdu jednalo o nákup a následný dovoz arganového oleje do ČR, kdy se následně zjistilo, že tento obchod není ziskový. K bodu 7. napadeného rozsudku obžalovaný uvádí, že svědkyně byla u většiny jednání s p. XXX přítomna a věděla o celé situaci, ale neměla odvahu říci, že společnost v danou chvíli nemá na vyplacení. Proto to celé nechávala na obžalovaném, který se snažil z veškerých vlastních dostupných prostředků uspokojit pohledávku p. XXX, navrhoval jí několikrát úhradu pohledávky formou splátkového kalendáře. Pokud jde o část o směnkách, pak uvádí, že jednatelka byla u většiny podepisovaných směnek osobně a o všech směnách/závazcích ví. Pokud jde o vozidlo XXX, toto bylo zakoupeno jednatelkou jako investice do firmy. Vozidlo měl obžalovaný zapůjčeno k natočení promo klipu k službám, které mělo poskytovat, toto se však cestou do lokace porouchalo a muselo být otaženo zpět do ČR. Dále obžalovaný uvádí, že nedrží žádný majetek spol. XXX, veškerý hmotný i nehmotný majetek byl postupně během fungování společnosti rozprodán a drobný zisk z něj byl použit na úhrady pohledávek společnosti. K bodu 8. napadeného rozsudku obžalovaný uvádí, že p. XXX trvala na tom, aby jí peníze byly zaslány až po skončení její insolvence, několikrát je na schůzkách i v přítomnosti jednatelky ujistovala, že si peníze mají ponechat a nakládat dle libosti a až je bude chtít poslat, tak jí je předají. K bodům 9., 10., a 11. obžalovaný uvádí, že vždy jednal se souhlasem jednatelky společnosti a jménem firmy. K bodu 24. napadeného rozsudku obžalovaný uvádí, že XXX nikdy nenavštívil s více než 1 člověkem, nikdy se neprezentoval jako majitel videoshopu. Tyto důkazní materiály považuje za zcestné. K bodu 26. obžalovaný uvádí, že založení spol. XXX došlo na základě vzájemné domluvy, kdy p. XXX již v té době měla bohaté zkušenosti s pojišťovnictvím v rámci spol. ZFP akademie. Vůz p. XXX koupila dobrovolně. K bodu 27. uvádí, že firmu jako jednatelka řídila p. XXX, která s ním komunikovala důležitá rozhodnutí. Není pravdou, že by firmu řídil sám. S p. XXX je v kontaktu, což může doložit zvukovými nahrávkami, písemnými doklady i SMS komunikací. Na základě výše popsaného nesouhlasí s bodem 28. napadeného rozsudku. Vzhledem k výše popsanému má obžalovaný za to, že jednal v zájmu společnosti a nad rámec svých povinností se snažil uhradit pohledávku ze svých vlastních prostředků. Nezpochybnuje skutečnost, že spol. XXX dluží p. XXX finanční prostředky. Závěrem žádá krajský soud, aby napadený rozsudek zrušil a zprostil jej obžaloby.

3. Obžalovaný a se nedostavil k nařízenému veřejnému zasedání a svou neúčast u veřejného zasedání žádným způsobem neomluvil. Obžalovaný byl vyrozuměn vzorem skupiny tr. ř. 14

o konání veřejného zasedání, bylo mu doručeno dne 4. 6. 2021, lhůta k přípravě na veřejné zasedání byla zachována. Jelikož byly splněny zákonné podmínky pro konání veřejného zasedání v nepřítomnosti obžalovaného, bylo veřejné zasedání konáno v jeho nepřítomnosti.

4. Odvolání bylo podáno včas (§ 248 odst. 1 tr. ř.) oprávněnou osobou (§ 246 odst. 1 písm. b) tr. ř.) a mělo zákonem předepsané náležitosti (§ 249 tr. ř.). Nebylo shledáno zákonných důvodů pro jeho zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr. ř., případně odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr. ř.
5. Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací (§ 252 tr. ř.) přezkoumal podle § 254 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání a správnost řízení, které jim předcházelo, a to jak z hlediska vytýkaných vad, tak z hlediska vad, které sice odvoláním vytýkány nebyly, avšak měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podané odvolání směřovalo proti výrokům o vině a trestu napadeného rozsudku. Povinností odvolacího soudu bylo přezkoumat všechny odvoláním napadené výroky rozsudku vztahující se k odvolateli.
6. Napadený rozsudek vzešel z řízení, které bylo provedeno podle trestního řádu a není zatíženo žádnými vadami, které by mohly mít vliv na řádné objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva na obhajobu. Okresní soud provedl v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. dostupné a potřebné důkazy rozhodné pro zjištění skutečného stavu věci. Provedené důkazy okresní soud zhodnotil způsobem, kterému nelze nic vytknout ani z hlediska ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. Okresní soud vyhodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, a logicky a přesvědčivě se zabýval všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Okresnímu soudu není možno vytýkat, že by některý významný důkaz nebo závažnou okolnost pominul, nebo že by takto provedené důkazy hodnotil v rozporu s jejich obsahem, nebo že by se při hodnocení důkazů dopustil nějakých nelogičností či nesprávností. Krajský soud se ztotožnil se závěry okresního soudu, který vysvětlil, jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů v průběhu trestního řízení řídil, jaká z nich vyvodil skutková zjištění. Podle ust. § 263 odst. 7 věty druhé tr. ř. je odvolací soud vázán hodnocením důkazů okresním soudem, neprovedl-li sám ve veřejném zasedání důkazy (k tomu srovnej např. R 53/92-I. nebo I. ÚS 608/06, II. ÚS 1305/08). Rozsudek není stížen podstatnými vadami a jeho výroky splňují kritéria požadovaná zákonem v § 120 odst. 3 tr. ř. a jeho odůvodnění odpovídá požadavkům § 125 tr. ř.
7. Krajský soud konstatuje, že odvolání obžalovaného je zaměřeno proti způsobu hodnocení důkazů okresním soudem, tímto i do skutkových zjištění a právní kvalifikace protiprávního jednání obžalovaného. Okresní soud v odůvodnění rozsudku vysvětlil, proč vychází z výpovědi svědkyň XXX XXX, XXX XXX a provedených listinných důkazů, které prokazují vinu obžalovaného. Krajský soud se s hodnocením důkazů okresního soudu ztotožnil a neshledal v hodnocení důkazů okresním soudem žádné podstatné vady, na základě kterých by bylo možné krajským soudem důkazy hodnotit jinak, tedy ve prospěch obžalovaného. Krajský soud neshledal v žádném případě extrémní rozpor mezi provedenými důkazy a na jejich základě učiněnými skutkovými zjištěními. S požadavky spravedlivého procesu není rozporné, že krajský soud odkáže na odůvodnění napadeného rozsudku a neopakuje obsah a hodnocení jednotlivých důkazů (např. IV ÚS 415/11). Krajský soud dále uvádí, že toliko odlišný pohled obžalovaného na hodnocení důkazů okresním soudem nemůže být relevantní pro jejich odlišné hodnocení krajským soudem, navíc za situace, kdy obžalovaný pro podporu svých tvrzení nenabídl žádné nové skutečnosti, ani nové důkazy, které by mohly spolu s již provedenými důkazy vést k závěru, že okresní soud při svém rozhodování pochybil. Je proto namístě závěr, že okresní soud vyvodil z provedených důkazů správná skutková zjištění. Na tyto závěry okresního soudu obsažené v napadeném rozsudku je možno v plném rozsahu odkázat.
8. Okresní soud správně právně kvalifikoval protiprávní jednání jako přečin zpronevěry dle § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku, když bylo prokázáno, že si присvojil cizí majetkovou hodnotu, která mu byla svěřena, a způsobil tak na cizím majetku větší škodu. Uvedeného jednání se dopustil

v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem a takto učinil. V podrobnostech je možno odkázat na body 28 - 30 odůvodnění rozsudku okresního soudu.

9. Odvolací námitky obžalovaného jsou opakováním jeho obhajoby z přípravného řízení a podaného odvolání, se kterými se již podrobně vypořádal v odůvodnění svého rozhodnutí okresní soud. Krajský soud dospěl shodně jako okresní soud k závěru, že obhajoba obžalovaného je účelová, vedená snahou vyvinut se z protiprávního jednání. Obhajoba obžalovaného, že získané finanční prostředky užil na chod společnosti, je vyvrácena zejména výpověďmi svědkyň XXX XXX, XXX XXX a provedenými listinnými důkazy. Tyto prokazují, že obžalovaný byl povinen po vyplacení finančních prostředků ve prospěch XXX XXX tyto nezadržovat, neužívat k chodu společnosti nebo ve svůj prospěch a měl je vyplatit ve prospěch poškozené XXX XXX, což neučinil. Námitka obžalovaného, že spol. XXX, byla oprávněna sjednávat smlouvy finančního charakteru, je vyvrácena jednak výpovědí svědkyně XXX XXX, zprávou Obecního živnostenského úřadu Bruntál (č. l. 323) a zprávou České národní banky (č. l. 390, 391). Z této vyplývá, že obžalovaný byl od 11. 7. 2013 do 31. 3. 2019 zapsán v registru České národní banky jako podřízený pojišťovací zprostředkovatel. Od 25. 5. 2017 nebyl oprávněn vykonávat zprostředkovatelskou činnost v pojišťovnictví, neboť v registru neměl zapsaného nadřízeného pojišťovacího zprostředkovatele, pro kterého by zprostředkovatelskou činnost v pojišťovnictví vykonával. Činnost, kterou obžalovaný vykonával ve vztahu k poškozené XXX XXX, jednoznačně naplňuje znaky zprostředkovatelské činnosti v pojišťovnictví, a to konkrétně pomoc při správě pojištění a vyřizování nároku z pojistných nebo zajišťovacích smluv, resp. jako pomoc při správě pojištění a při uplatňování práv z pojištění. Je tedy nutno opětovně zdůraznit, že k takovéto činnosti obžalovaný nebyl oprávněn. Námitky obžalovaného, že svědkyně XXX měla být přítomna u většiny jednání s poškozenou XXX, je vyvrácena výpovědí svědkyně XXX, která popřela, že by byla u většiny jednání, a rovněž tato skutečnost ani nevyplývá z výpovědi svědkyně XXX XXX, která komunikovala výhradně s obžalovaným. Byl to jen obžalovaný, který sjednával „Objednávku služeb a plnou moc“ s poškozenou XXX XXX a následně s ní buď telefonicky, případně formou e-mailové korespondence komunikoval. V této souvislosti je nutno zmínit, že i kdyby svědkyně XXX XXX byla přítomna jednání s poškozenou XXX, nic by to neměnilo na závěrech o vině obžalovaného. Námitka obžalovaného, že poškozená trvala, aby jí peníze byly zaslány až po skončení insolvence, že s penězi mohl nakládat dle své libosti, byla shledána nedůvodnou. Z výpovědi svědkyně XXX jednoznačně vyplynulo, že neudělila žádný souhlas k volnému nakládání s finančními prostředky, a tyto jí měly být vyplaceny nejpozději po ukončení její insolvence (insolvence ukončena 14. 11. 2017). Z průběhu protiprávního jednání obžalovaného je zřejmé, že takovým způsobem nepostupoval a finanční prostředky po ukončení insolvence poškozené přímo nezaslal. Rovněž i v rámci svého vyúčtování vzniklých nákladů poškozené uvedl nepravdivé údaje ohledně nákladů, které mu vznikly, resp. daně z příjmu, kterou měl odvést finančnímu úřadu. Pokud obžalovaný nesouhlasil s výpověďmi svědkyň XXX XXX, XXX XXX a XXX XXX, že jednal vždy pouze se souhlasem jednatelky, tak tato jeho námitka je vyvrácena výpověďmi výše uvedených svědkyň, jakož i výpovědí svědkyně XXX XXX. Krajský soud výpovědím svědkyň uvěřil, když tyto vyhodnotil jako věrohodné, když v průběhu řízení neshledal žádné skutečnosti, které by měly svědkyně vést ke křivé výpovědi nebo křivému obvinění obžalovaného. Výpovědi svědkyň nestojí osamocně, navzájem korespondují a doplňují se. Námitky obžalovaného týkající se celkového finančního hospodaření spol. XXX, byly shledány nedůvodnými, neboť tyto s ohledem na charakter trestné činnosti, které se obžalovaný dopustil, nejsou podstatné pro posouzení viny obžalovaného, když je nepochybné, že obžalovaný v projednávané věci užil finanční prostředky v rozporu s dohodou, kterou učinil s XXX XXX. Finanční prostředky měly být vyplaceny XXX XXX, nikdy nesměly být použity pro jiné účely, tedy případně na chod

firmy nebo k osobnímu prospěchu obžalovaného. Odvolací námitky obžalovaného byly shledány nedůvodnými a závěr okresního soudu o vině obžalovaného správným.

10. Krajský soud přezkoumal výrok o trestu z napadeného rozsudku okresního soudu a shledal jej zákonným a správným. Okresní soud se ve svém odůvodnění vypořádal s hledisky pro ukládání trestu stanovenými v ust. § 38 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, když hodnotil veškeré okolnosti svědčící jak ve prospěch, tak i v neprospěch obžalovaného. Uložený podmíněný trest odnětí svobody v trvání 1 roku a 9 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let za současného stanovení podmínky osvědčení, a to uložení povinnosti, aby ve zkušební době dle svých sil nahradil škodu, kterou přečinem způsobil, nelze považovat za trest nepřiměřeně přísný. Pokud se jedná o výši uloženého trestu odnětí svobody, jde o trest, který je uložen v první čtvrtině zákonné trestní sazby, umožňující uložit trest odnětí svobody v trestní sazbě od 1 roku do 5 let. Obžalovaný je osobou bezúhonnou, nemá záznam v rejstříku trestů. Krajský soud shodně jako okresní soud má za to, že na obžalovaného je možno působit výchovným druhem trestu odnětí svobody, nespojeným s přímým výkonem ve věznici příslušného typu. Výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let, tedy v polovině zákonné trestní sazby umožňující odložit výkon trestu na zkušební dobu v trvání od 1 roku do 5 let. Shora uvedený trest je adekvátním jak s ohledem na konkrétní povahu a závažnost trestného činu, pro který je obžalovaný odsuzován, tak s poukazem na jeho osobu, možnost jeho nápravy a v neposlední řadě by tresty měl splnit svůj účel jak z hlediska individuální, tak generální prevence kriminality. Obžalovaný se upozorňuje, že během zkušební doby podmíněného odsouzení je povinen vést řádný život, nesmí se dopustit žádného protiprávního jednání, jinak se vystavuje nebezpečí, že by musel vykonat trest odnětí svobody ve věznici příslušného typu.
11. Krajský soud rovněž přezkoumal výrok o náhradě škody, kterým byl obžalovaný zavázán zaplatit na náhradě majetkové škody poškozené XXX XXX částku ve výši 149 579 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9 % od 25. 8. 2018 do 6. 10. 2018 v částce 26 120 Kč a shledal jej zákonným a správným. Poškozená XXX se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu majetkové škody, tato vznikla v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného a je prokazována důkazy provedenými v hlavním líčení.
12. S ohledem na shora uvedené Krajský soud v Ostravě odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítl dle § 256 tr. ř.

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) - l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Čadová.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 9. června 2021

JUDr. Jaroslava Míketová v. r.
předsedkyně senátu

vyhotovil:
Mgr. Petr Tajdus v. r.